

3737 4. Febr. 1897: 1. Beh. af Lovf. om Indfødsrets Meddelelse. 3738

det kun er Omstændigheder, der i Øjeblikket gør sig gældende, som have bevirket, at Manden, trods disse sine gentagne Andragender, endnu 11—12 Aar efter, at denne Straf er idømt ham, ikke kan faa Indfødsret — med andre Ord, om det er et Principspørgsmaal, her er Tale om, eller om Sagen maa forstaaes, saaledes, at det kun er tilfældige Omstændigheder i det enkelte Tilfælde, der have bevirket, at Manden ikke kan faa sit Ønske om Indfødsret opfyldt.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det af det ærede Medlem fremdragne Tilfælde huffer jeg ikke og kan derfor ikke udtale mig om de nærmere Omstændigheder. For saa vidt det ærede Medlem spørger, om det er et Principspørgsmaal, der foreligger her, er det naturligvis meget vanskeligt at svare derpaa. Jeg ved ikke rigtig, hvori det Princip skulde bestaa. Den vedkommende er dømt til Fængsel paa Bånd og Brød — saa vidt jeg forstod det i alt Fald — for Vold? (Trier: For Trusler om Vold, efter hvilke der ikke skulde følge nogen Handling — staar der i Dommen!) Ja, det kan aldrig blive et Principspørgsmaal, men om et Tilfælde, der er saa særlig kombineret som dette her, kan jeg ikke i øvrigt give Svar i Øjeblikket.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg vil gerne tillade mig i Anledning af det foreliggende Lovforslag at henlede Opmærksomheden paa et Andragende, der flere Gange har været fremme for Judenrigsministeriet, men som er blevet afvist. Det drejer sig om en Mand, der er født i Lyssland i Sachsen, og som har opholdt sig i snart halvhundrede Aar her i Landet. Manden er nu meget gammel og har søgt Indfødsret. Regeringen har imidlertid nægtet at optage ham paa Lovforslaget om Indfødsret under Henvisning til, at han ikke er bleven anbefalet af Kjøbenhavns Magistrat, og Kjøbenhavns Magistrat har ikke anbefalet ham, fordi han en Gang i Halvfjerdsene har modtaget en Understøttelse af det offentlige. Der er det karakteristiske til Stede, at man fra Kjøbenhavns Magistrats Side har eftergivet Manden den Fattighjælp, som han har nydt, men desuagtet nægter man at anbefale ham til at erholde Indfødsret, skønt

han omtrent i de sidste 20 Aar ikke har modtaget nogen som helst Understøttelse af det offentlige, og til Trods for, at han ellers har de allerbedste Attester for hæderlig Bøndel samt for Flid og Stræbsomhed i den Tid, han har været her i Landet. Han har saaledes fra 1856 og til 1894 arbejdet paa et bestemt Sted her i Kjøbenhavn og har de allerbedste Vidnesbyrd om Flid og Dygtighed og Hæderlighed fra sin tidligere Principal. Jeg synes, at det er ganske urimeligt, at Menneffer, der opholde sig her i Landet saa længe, og som man ikke kan sige noget andet om end dette, at de paa et eller andet Tidspunkt i deres Liv — han har nemlig haft en stor Familie — har været ude af Stand til at kunne klare sig selv og har maattet ty til det offentliges Hjælp, ikke skulde kunne erholde Indfødsret. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at optage denne Mand, eller henstille til Regeringen, at han i det kommende Aar bliver optagen paa Lovforslaget, idet jeg synes, at den Omstændighed, at han har modtaget lidt Hjælp, ikke skulde være tilstrækkelig til at gøre, at han slet ikke kan faa dansk Indfødsret.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rvst: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget for Statsrevisorernes Betænkninger har afgivet Betænkning over Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1882—83.